നിരാകരണ പത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധിന്യായം നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഉത്തർ ഹരിയാന ബിജ്ലി വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡും [യു.എച്ച്.ബി.വി.എൻ.എൽ] മറ്റൊരാളും.

v.

അദാനി പവർ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും.

(2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.5865)

2019 ഫെബ്രുവരി 25

[ജസ്റ്റിസ് ആർ. എഫ്. നരിമാൻ , ജസ്റ്റിസ് നവിൻ സിൻഹ]

വൈദ്യുതി – ഊർജ്ജം വാങ്ങൽ ഉടമ്പടികൾ – നിയമത്തിലെ മാറ്റം കാരണം പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ വരുത്തുന്ന ക്രമീകരണം – 2018-ലെ സി.എ. നം.5865-ലെ അപ്പീൽവാദികൾ ഹരിയാന സംസ്ഥാനത്തെ വിതരണ ലൈസൻസികളാണ് – 2018-ലെ സി.എ. നം.6190-ലെ അപ്പീൽവാദി ഗുജറാത്ത് ഊർജ്ജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ് ആണ്, ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി വൈദ്യുതി സംഭരിക്കാനുള്ള ചുമതല ഇവർക്കാണ് – എതിർകക്ഷി, ഒരു ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്ക് ഗുജറാത്തിലെ കച്ച് ജില്ലയിലുള്ള മുന്ദ്രയിൽ 4620 മെഗാവാട്ട് കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത വൈദ്യുതി നിലയമുണ്ട് – 23.06.2005-ൽ എസ്.ഇ.സെഡ് നിയമം പാസാക്കി – എസ്.ഇ.സെഡ് നിയമത്തിലെ 26-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം, ഓരോ ഡെവലപ്പർക്കും കസ്റ്റംസ് നിയമം, കസ്റ്റംസ് താരിഫ് നിയമം മുതലായവ പ്രകാരം ചുമത്താവുന്ന നികുതികളിൽ നിന്ന് വിവിധ ഇളവുകൾക്ക് അർഹതയുണ്ട് – എതിർകക്ഷി കോ-ഡെവലപ്പർ ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു ("ഡെവലപ്പർ" എന്ന പദത്തിൽ ഇത് ഉൾപ്പെടുന്നു) – അപ്പീൽവാദി മേൽപ്പറഞ്ഞ എസ്.ഇ.സെഡിൽ ഒരു വൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചു – എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിയുമായി 07.08.2008, 02.02.2007 തീയതികളിലായി വിവിധ പി.പി.എകളിൽ ഏർപ്പെട്ടു – വാണിജ്യ വ്യവസായ മന്ത്രാലയം

06.04.2015-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ എതിർകക്ഷി ഇറക്കുമതി ചെയ്ത/ശേഖരിച്ച സാധനങ്ങളുടെ മേലുള്ള കസ്റ്റംസ് നിയമം, കസ്റ്റംസ് താരിഫ് നിയമം തുടങ്ങിയവ പ്രകാരമുള്ള എല്ലാ നികുതി ഇളവുകളും പിൻവലിച്ചു – 16.02.2016-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ എതിർകക്ഷിക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരുന്ന സർവീസ് ടാക്സ് ഇളവും പിൻവലിച്ചു – അതത് പി.പി.എകളിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നിയമമാറ്റത്തിന് നഷ്ടപരിഹാരം തേടി എതിർകക്ഷി സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനിൽ ഹർജി നൽകി – ഇത് അനുവദിച്ചു, എങ്കിലും നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ തീരുമാനം എടുക്കുന്ന തീയതി വരെയുള്ള കാലയളവിലെ 'കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ്' റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾ പ്രകാരം അനുവദിക്കാനാവില്ലെന്ന് വിധിച്ചു – വിധിന്യായം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ റദ്ദാക്കി – അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു: 13.4.1 അനുച്ഛേദം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, നിയമമാറ്റം കാരണം പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ വരുത്തേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും [4.1 ഉപവ്യവസ്ഥയുടെ (i) ഉപവ്യവസ്ഥ], നിയമം സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പുനർനിയമിക്കുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വഴിയാണ് നിയമമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ പി.പി.എകളിലെ 13.4.1 അനുച്ഛേദം എന്നത് 13.2 അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമാണ് – 13.2 അനുച്ഛേദം എന്നത് അത്തരം നിയമമാറ്റങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന കക്ഷിക്കുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പാക്കുന്ന ഒരു ആന്തരികമായ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വമാണ് – എന്നിരുന്നാലും, 13.2 അനുച്ഛേദം ഇത്തരം റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനെ രണ്ട് പ്രത്യേക കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നു – (a), (b) എന്നീ ഉപവ്യവസ്ഥകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിശ്ചിത പരിധി ലംഘിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നത് – തർക്കരഹിതമായി, നിലവിലുള്ള കേസ് (b) ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്, കൂടാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധി ലംഘിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് – നിയമമാറ്റത്തിന്മേൽ ആനുകൂല്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള രീതി പി.പി.എയിലെ 13.3 അനുച്ഛേദത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു – 2018-ലെ

സി.എ. നം.5865-ലെ പി.പി.എയിൽ (c) ഉപവ്യവസ്ഥ കാണപ്പെടുന്നില്ല – നിലവിലുള്ള കേസ് 13.4.1 അനുച്ഛേദത്തിൻറെ (i) ഉപവ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത്; (b), (c) എന്നീ ഉപവ്യവസ്ഥകൾ ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ് – അതിനാൽ, 13-ാം അനുച്ഛേദം പൂർണ്ണമായി വായിക്കുമ്പോൾ എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം: 13.2 അനുച്ഛേദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം 06.04.2015, 16.02.2016 തീയതികളിലെ ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകളിലൂടെ നികുതി ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ച തീയതി മുതൽ ആയിരിക്കണം – അതിനാൽ, ഈ കേസ് 13.4.1 ആർട്ടിക്കിളിന്റെ (i)-ാം ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു – ഇളവ് വിജ്ഞാപനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ ക്രമീകരണം ലഭിക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ട് – അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വിധിയിൽ ഇടപെടാൻ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല – 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമം – 2(18) വകുപ്പ് – 2005-ലെ പ്രത്യേക സാമ്പത്തിക മേഖലകൾ നിയമം – 26-ാം വകുപ്പ് – 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമം – 1975-ലെ കസ്റ്റംസ് താരിഫ് നിയമം – 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി :

വിധിച്ചു: 1.1 നിയമമാറ്റം കാരണം പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ വരുത്തേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും [4.1 ഉപവ്യവസ്ഥയുടെ (i) ഉപവ്യവസ്ഥ] എന്ന് 13.4.1 അനുച്ഛേദം വ്യക്തമാക്കുന്നു; നിയമം സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പുനർനിയമിക്കുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വഴിയാണ് നിയമമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ. ഇതിന് വിപരീതമായി, ഒരു കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ വിധിന്യായത്തിലൂടെ നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വന്ന മാറ്റം കാരണമാണ് നിയമമാറ്റം

ഉണ്ടായതെങ്കിൽ, ആ കേസ് 4.1 ഉപവ്യവസ്ഥയുടെ (ii)-ാം ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടും; അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവ് ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരിയുടെയോ ടൈബ്യൂണലിന്റെയോ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ ഉത്തരവ്/വിധിന്യായം വന്ന തീയതി മുതൽ മാത്രമേ പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയുള്ളൂ. 13.4.1 അനുച്ഛേദം എന്നത് പി.പി.എകളിലെ 13.2 അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമാണ്. 13.2 അനുച്ഛേദം എന്നത് അത്തരം നിയമമാറ്റങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന കക്ഷിക്കുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പാക്കുന്ന ഒരു ആന്തരികമായ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വമാണ്. ഇത് പ്രതിമാസ താരിഫ് പേയ്മെന്റുകളിലൂടെ, അത്തരം നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ, അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഈ ഉപവ്യവസ്ഥ വഴി ഒരു സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, അത്തരം നിയമമാറ്റം നടന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ, അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ എത്തിക്കുകയും വേണം എന്നാണ്; അതായത്, സിവിൽ നിയമത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷന്റെ ആനുകൂല്യം ആ കക്ഷിക്ക് നൽകണം. എന്നിരുന്നാലും, 13.2 അനുച്ഛേദം ഇത്തരം റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനെ രണ്ട് പ്രത്യേക കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാലഘട്ടം "നിർമ്മാണ കാലയളവ്" ആണ്, ഇതിൽ പദ്ധതിയുടെ മൂലധന ചെലവിൽ വരുന്ന വർദ്ധനവോ കുറവോ ഒരു പ്രത്യേക ഫോർമുലയ്ക്ക് വിധേയമായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിയമമാറ്റം മൂലമുണ്ടായ ആഘാതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മൂലധന ചെലവിൽ വന്ന അത്തരം വർദ്ധനവ്/കുറവ് സംബന്ധിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ വിൽപനക്കാരൻ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് നൽകണം. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തർക്കമുണ്ടായാൽ, പി.പി.എയിലെ 17-ാം അനുച്ഛേദം പ്രകാരമുള്ള തർക്കപരിഹാര സംവിധാനത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. മൊത്തം വർദ്ധനവ്/കുറവ് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന തുകയേക്കാൾ കൂടുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ തീയതി മുതൽ ഇരുപക്ഷത്തിനും നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാവൂ എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. "പ്രവർത്തന കാലയളവ്"

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിൽപനക്കാരന്റെ വരുമാനത്തിലോ ചെലവിലോ ഉണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവ്/കുറവ് എന്നിവയുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ബന്ധപ്പെട്ട കമ്മീഷൻ തീരുമാനിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ നിശ്ചയിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും വേണം. ഇവിടെയും, ഒരു കരാർ വർഷത്തിൽ ലെറ്റർ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റിന്റെ 1 ശതമാനത്തിന് തുല്യമായ തുകയിൽ കൂടുതൽ വർദ്ധനവോ കുറവോ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ഈ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാവൂ. 13.2 അനുച്ഛേദം വായിക്കുന്നതിലൂടെ, (a), (b) എന്നീ ഉപവ്യവസ്ഥകളിലെ നിശ്ചിത പരിധി ലംഘിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾ ബാധകമാകുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നിലവിലുള്ള കേസ് (b) ഉപവ്യവസ്ഥയിലെ ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധി ലംഘിക്കപ്പെടുവെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. നിയമമാറ്റത്തിന്മേൽ ആനുകൂല്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള രീതി പിന്നിട് പി.പി.എയിലെ 13.3 അനുച്ഛേദത്തിൽപ്രതിപാദിക്കുന്നു. [6, 7, 8 ഖണ്ഡികകൾ][498-സി-എച്ച്; 499-എ-സി]

1.2 അതിനാൽ, 13-ാം അനുച്ഛേദം പൂർണ്ണമായി വായിക്കുമ്പോൾ എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം: 13.2 അനുച്ഛേദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം 06.04.2015, 16.02.2016 തീയതികളിലെ ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകളിലൂടെ നികുതി ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ച തീയതി മുതൽ ആയിരിക്കണം. അതിനാൽ, ഈ കേസ് 13.4.1 ആർട്ടിക്കിളിന്റെ (i)-ാം ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്ഥിതി ഇതാകയാൽ, നൽകിയിരുന്ന ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ച തീയതി മുതൽ തന്നെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സ്ഥിതി ഇതാകയാൽ, താരിഫിലെ അത്തരം മാറ്റത്തിന് ശേഷം വിൽപനക്കാരൻ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രതിമാസ ഇൻവോയിസുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയ താരിഫ് കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിജ്ഞാപനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ ക്രമീകരണം ലഭിക്കാൻ

എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സാഹചര്യം ഇതായിരിക്കെ, 13.2 അനുച്ഛേദത്തിൽഅടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വം ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും; കാരണം, 04.05.2017-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ മാത്രമാണ് 01.04.2015 മുതൽ നിലവിൽ വന്ന നിയമമാറ്റം മൂലമുണ്ടായ അധികച്ചെലവ് ചെയ്യാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് സി.ഇ.ആർ.സി വിധിച്ചത്. ഇപ്രകാരമായതിനാൽ, പി.പി.എയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും പൊതുവായ നീതിയുക്തമായ തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എതിർകക്ഷികൾ ഈ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തുക ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റായിരിക്കും. 'കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ്' എന്ന നിലയിലുള്ള ഈ തുക പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദവുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമായതുകൊണ്ട്, അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വിധിയിൽ ഇടപെടാൻ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. [10-ാം ഖണ്ഡിക][500-എ-ഇ]

നാഷണൽ തെർമൽ പവർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. മധ്യപ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ്, **(2011) 15 എസ്.സി.സി 580 : [2011] 11 എസ്.സി.ആർ 651;** *സൗത്ത് ഈസ്റ്റേൺ കോൾഫീൽഡ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് ആൻഡ് അതേഴ്സ്* **(2003) 8 എസ്.സി.സി 648 : [2003] 4 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 651;** *ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഫോർ എൻവിറോ ലീഗൽ ആക്ഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ആൻഡ് അതേഴ്സ്* **(2011) 8 എസ്.സി.സി 161 : [2011] 9 എസ്.സി.ആർ 146;** *ഓൾ ഇന്ത്യ പവർ എഞ്ചിനീയർ ഫെഡറേഷനും മറ്റുള്ളവരും v. സാസൻ പവർ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും* **(2017) 1 എസ്.സി.സി 487 : [2016] 9 എസ്.സി.ആർ 901 – ഈ കേസുകൾ ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.**

എനർജി വാച്ച്ഡോഗ് v. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനും മറ്റുള്ളവരും **[2017] 3 എസ്.സി.ആർ 153 – പരാമർശിച്ചു.**

പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

[2003] 4 സപ്ലി. എസ്.സി.ആർ 651	**ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു**	**11-ാം ഖണ്ഡിക**
[2011] 11 എസ്.സി.ആർ 651	**ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു**	**12-ാം ഖണ്ഡിക**
[2011] 9 എസ്.സി.ആർ 146	**ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു**	**14-ാം ഖണ്ഡിക**
[2016] 9 എസ്.സി.ആർ 901	**ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു**	**15-ാം ഖണ്ഡിക**
[2017] 3 എസ്.സി.ആർ 153	**പരാമർശിച്ചു**	**16-ാം ഖണ്ഡിക**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.5865.

ന്യൂഡൽഹിയിലെ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റി 13.04.2018-ൽ 2017-ലെ അപ്പീൽ നം.210-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും എതിരെ..

ഇതോടൊപ്പം:

2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.6190.

കക്ഷികൾക്കായി സീനിയർ അഭിഭാഷകരായ വി. ഗിരി, മുകുൾ റോത്തഗി, വിക്രം നൻകാനി, പി. എസ്. നരസിംഹ; അഭിഭാഷകരായ ജി. ഉമാപതി, രാകേഷ് കെ. ശർമ്മ, ആദിത്യ സിംഗ്, മിസ്സ്. വൈഷ്ണവി, മിസ്സ്. ഹേമന്തിക വാഹി, ആനന്ദ് കെ. ഗണേശൻ, മിസ്സ്. ജേസൽ വാഹി, മഹേഷ് അഗർവാൾ, മിസ്സ്. നീഹ നാഗ്പാൽ, മിസ്സ്. പൂനം വർമ്മ, അബിഹ സെയ്ദി, മിസ്സ്. അപരാജിത ഉപാധ്യായ, മിസ്സ്. ദേവൻഷി സിംഗ്, മലവ് ഡെലിവാല, മിസ്സ്. അതിഥി പഥക്, അർഷിത് ആനന്ദ്, ഇ. സി. അഗർവാൾ, നികുഞ്ച് ദയാൽ, പ്രമോദ് ദയാൽ, മിസ്സ്. പായൽ ദയാൽ. എന്നീ അഭിഭാഷകർ ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിപ്രസ്താവം നടത്തിയത്:

ജസ്റ്റിസ് ആർ. എഫ്. നരിമാൻ. 2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.5865-ലെ അപ്പീൽവാദികൾ ഉത്തർ ഹരിയാന ബിജ്ലി വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡും ദക്ഷിൺ ഹരിയാന ബിജ്ലി വിതരൺ നിഗം ലിമിറ്റഡും (ഇവരെ സംയുക്തമായി "ഹരിയാന ഡിസ്കോംസ്" എന്ന് വിളിക്കുന്നു) ആണ്. ഇവർ ഹരിയാന സംസ്ഥാനത്തെ വൈദ്യുതി വിതരണ ലൈസൻസികളാണ്. 2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.6190-ലെ അപ്പീൽവാദി ഗുജറാത്ത് ഊർജ്ജ വികാസ് നിഗം ലിമിറ്റഡ് ആണ്; ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി വൈദ്യുതി സംഭരിക്കാനുള്ള ചുമതല ഇവർക്കാണ്. എതിർകക്ഷിയായ അദാനി പവർ ലിമിറ്റഡ്, 2003-ലെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി നിയമത്തിലെ 2(18) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന കമ്പനിയാണ്. ഇവർക്ക് ഗുജറാത്തിലെ കച്ച് ജില്ലയിലുള്ള മുന്ദ്രയിൽ 4620 മെഗാവാട്ട് ശേഷിയുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത വൈദ്യുതി നിലയമുണ്ട്. 23.06.2005-ൽ 2005-ലെ പ്രത്യേക സാമ്പത്തിക മേഖലകൾ നിയമം ("എസ്.ഇ.സെഡ് നിയമം") നിലവിൽ വന്നു. ഈ നിയമത്തിലെ 26-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം, ഓരോ 'ഡെവലപ്പർക്കും' 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമം, 1975-ലെ കസ്റ്റംസ് താരിഫ് നിയമം, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം തുടങ്ങിയവ പ്രകാരം ചുമത്താവുന്ന വിവിധ നികുതികളിൽ നിന്ന് ഇളവുകൾക്ക്

അർഹതയുണ്ട്. ഭാരത സർക്കാർ എതിർകക്ഷിയെ ഒരു 'കോ-ഡെവലപ്പർ' ആയി അംഗീകരിച്ചു (ഇത് "ഡെവലപ്പർ" എന്ന പദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു). വാണിജ്യ വ്യവസായ മന്ത്രാലയം 19.12.2006-ലെ കത്തിലൂടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ എസ്.ഇ.സെഡിൽ ഒരു വൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുമതി നൽകി. അതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി നാല് ഘട്ടങ്ങളിലായി വൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചു: ഒന്നാം ഘട്ടത്തിലും രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലുമായി 330 മെഗാവാട്ടിന്റെ നാല് യൂണിറ്റുകളും, മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ 660 മെഗാവാട്ടിന്റെ രണ്ട് യൂണിറ്റുകളും, നാലാം ഘട്ടത്തിൽ 660 മെഗാവാട്ടിന്റെ മൂന്ന് യൂണിറ്റുകളും. എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിയുമായി വിവിധ ഊർജ്ജം വാങ്ങൽ ഉടമ്പടികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 07.08.2008, 02.02.2007 തീയതികളിലെ പി.പി.എകളാണ് ഈ കേസിൽ നമ്മുടെ പരിഗണനയിലുള്ളത്. വാണിജ്യ വ്യവസായ മന്ത്രാലയം 06.04.2015-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ, എതിർകക്ഷി തങ്ങളുടെ അംഗീകൃത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതോ ശേഖരിക്കുന്നതോ ആയ സാധനങ്ങളുടെ മേൽ കസ്റ്റംസ് നിയമം, കസ്റ്റംസ് താരിഫ് നിയമം, സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം തുടങ്ങിയവ പ്രകാരം നൽകിയിരുന്ന എല്ലാ നികുതി ഇളവുകളും 01.04.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ പിൻവലിച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ, 16.02.2016-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ, 27.02.2009-ന് മുമ്പ് അംഗീകാരം ലഭിച്ച വൈദ്യുതി നിലയങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരുന്ന സേവന നികുതി ഇളവുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ റദ്ദാക്കുന്ന നിയമം വിളംബരം ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, എതിർകക്ഷിക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരുന്ന സേവന നികുതി ഇളവുകൾ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. 15.10.2015-ൽ, അതത് പി.പി.എകളിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നിയമമാറ്റം മൂലമുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം തേടി എതിർകക്ഷി സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനിൽ 235/MP/2015 എന്ന ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. 04.05.2017-ൽ സി.ഇ.ആർ.സി, ഇളവ് വിജ്ഞാപനങ്ങൾ

പിൻവലിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് നികുതിയായി അടയ്ക്കേണ്ടി വന്ന അധികച്ചെലവ് നിയമമാറ്റമായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ഉത്തരവിട്ടു:

> "**35.** ..... എന്നിരുന്നാലും, പാർലമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് കസ്റ്റംസ് ഡ്യൂട്ടി, എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി, വിത്ത്ഹോൾഡിംഗ് ടാക്സ്, സർവീസ് ടാക്സ് എന്നിവയുടെ നിരക്കുകളിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ 'നിയമമാറ്റത്തിന്റെ' പരിധിയിൽ വരും. ഗ്രീൻ എനർജി സെസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത് കട്ട്-ഓഫ് തീയതിക്ക് ശേഷം ഏർപ്പെടുത്തിയതും നിയമമാറ്റത്തിന് ആവശ്യമായ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കുന്നതുമാണ്. അതനുസരിച്ച്, 1.4.2015 മുതൽ എസ്.ഇ.സെഡിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വൈദ്യുതി നിലയങ്ങൾക്കുള്ള ഇളവുകൾ വാണിജ്യ വ്യവസായ മന്ത്രാലയം പിൻവലിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, സ്പെയർ പാർട്സുകൾക്കും ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾക്കും മേൽ എതിർകക്ഷി അടയ്ക്കേണ്ടി വരുന്ന കസ്റ്റംസ് ഡ്യൂട്ടി, എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി, സർവീസ് ടാക്സ് എന്നിവയുടെ റീഇംബേഴ്സ്മെന്റിന് ഹർജിക്കാരൻ അർഹനായിരിക്കും. ഇത് കട്ട്-ഓഫ് തീയതിയിലെ നികുതി നിരക്കും 1.4.2015 മുതൽ നിലവിലുള്ള നിരക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും."

എന്നിരുന്നാലും, സി.ഇ.ആർ.സി തങ്ങളുടെ ഹർജി നം.156/MP/2014-ൽ 06.02.2017-ന് പുറപെടുവിച്ച മുൻ ഉത്തരവ് പിന്തുടർന്നു. നിയമമാറ്റം,അതായത് ഇളവ് വിജ്ഞാപനങ്ങൾ പിൻവലിക്കൽ, നടന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ, അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ എത്തിക്കേണ്ടതിനാൽ പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദം പ്രകാരം എതിർകക്ഷിക്ക് 'കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ്' നൽകണമെന്ന് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദം വിശദീകരിക്കുകയും **നാഷണൽ തെർമൽ പവർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. മധ്യപ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ്**, (2011) 15 എസ്.സി.സി 580["**നാഷണൽ തെർമൽ പവർ**

കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. മധ്യപ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ്"] എന്ന സുപ്രീം കോടതി വിധിന്യായം ഈ കേസിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്ത ശേഷം, നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ കമ്മീഷൻ അത് അംഗീകരിക്കുന്ന തീയതി വരെയുള്ള കാലയളവിലെ കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് നൽകാൻ പി.പി.എയിൽ വ്യവസ്ഥയില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് കമ്മീഷൻ എത്തിയത്. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ വിധിന്യായം വരുന്ന തീയതി വരെയുള്ള കാലയളവിൽ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾ പ്രകാരം കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് നൽകണമെന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം അനുവദിക്കാനാവില്ലെന്ന് കമ്മീഷൻ വിധിച്ചു. 13.04.2018-ലെ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിയുടെ **("അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ")** വിധിന്യായത്തിലൂടെ, പി.പി.എകളിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിക്കുകയും ഒടുവിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു:

> "**x.** കൂടാതെ, 13.2 അനുച്ഛേദത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, അതായത് നിയമമാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പീൽവാദി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നത് 'റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ' എന്ന തത്വത്തിന് അനുസൃതമാണ്; അതായത് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യത്തെ അതിന്റെ ശരിയായ അവസ്ഥയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരിക എന്നത്. അതിനാൽ, പി.പി.എ വ്യവസ്ഥകൾ, റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ തത്വം, കൂടാതെ *ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഫോർ എൻവിറോ-ലീഗൽ ആക്ഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും* എന്ന കേസിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധിന്യായം എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരി അത് അംഗീകരിക്കുന്നത് വരെയുള്ള കാലയളവിലെ കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റിന് അപ്പീൽവാദി അർഹനാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഗുജറാത്ത് ബിഡ്-01 പി.പി.എയിൽ നിയമമാറ്റം നടന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ

സാമ്പത്തിക നിലയിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥയില്ലെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അതനുസരിച്ച്, കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് അനുവദിക്കാനുള്ള ഈ തീരുമാനം ഗുജറാത്ത് ബിഡ്-01 പി.പി.എയ്ക്ക് ബാധകമായിരിക്കില്ല."

ഇതനുസരിച്ച്, കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് അനുവദിക്കുകയും കമ്മീഷന്റെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.

2.ഈ അപ്പീലുകളിൽ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ജി. ഉമാപതിയും സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ വി. ഗിരിയും വാദിച്ചത് കമ്മീഷന്റെ വിധിന്യായം ശരിയാണെന്നും, കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് പ്രസ്തുത പി.പി.എകളുടെ ഭാഗമല്ലാത്തതിനാൽ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെയോ പലിശയുടെയോ നിയമങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമാണ്. ഇതിനായി അവർ ഈ കോടതിയുടെ മുൻ വിധികൾ ഉദ്ധരിച്ചു. അതിനാൽ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കണമെന്നും അവർ വാദിച്ചു.

3.മറുഭാഗത്ത്, എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ മുകുൾ റോത്തഗി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വിധിയെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും, ട്രൈബ്യൂണൽ പി.പി.എയുടെ പരിധിക്കപ്പുറം പോയിട്ടില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. 13.2 അനുച്ഛേദം പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4. കക്ഷികളുടെ വാദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി, പി.പി.എകളിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. 11.3.1, 11.3.4 എന്നീ ആർട്ടിക്കിളുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

"11.3 പ്രതിമാസ ബില്ലുകളുടെ പണമടവ്"

11.3.1 വാങ്ങുന്നയാൾ , പ്രതിമാസ ബില്ല് പ്രകാരം അടയ്ക്കേണ്ട തുക നിശ്ചിത തീയതിയിൽ , താഴെ പറയുന്ന 11.3.3 അനുച്ഛേദം. അനുസരിച്ച് വിൽക്കുന്നയാൾ നേരത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടിലേക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്.

വാങ്ങുന്നയാൾ നൽകുന്ന എല്ലാ പണമടവുകളും വിൽക്കുന്നയാൾ താഴെ പറയുന്ന മുൻഗണനാ ക്രമത്തിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്:

1.വാങ്ങുന്നയാൾ അടയ്ക്കേണ്ട വൈകിയ പേയ്മെന്റിനുള്ള സർചാർജ് , ഉണ്ടെങ്കിൽ;

2.മുൻപ് അടയ്ക്കാത്ത പ്രതിമാസ ബില്ലുകൾ, ഉണ്ടെങ്കിൽ;

3.നിലവിലെ പ്രതിമാസ ബില്ലിലേക്ക്.

xxx xxx xxx

11.3.4. ഏതെങ്കിലും വാങ്ങുന്നയാൾ ഒരു പ്രതിമാസ ബില്ല് അതിന്റെ നിശ്ചിത തീയതിക്ക് ശേഷം നൽകാൻ വൈകിയാൽ, കുടിശ്ശിക തുകയ്ക്ക് മേൽ പ്രതിവർഷം ബാധകമായ എസ്.ബി.എ.ആറിനേക്കാൾ രണ്ട് ശതമാനം അധിക നിരക്കിൽ വൈകിയ പേയ്മെന്റിനുള്ള സർചാർജ് വിൽക്കുന്നയാൾക്ക് നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. ഇത് ഓരോ ദിവസത്തെയും താമസം കണക്കാക്കി (പ്രതിമാസം കോമ്പൗണ്ട് ചെയ്ത്) കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്.

11.8.1, 11.8.3 എന്നീ ആർട്ടിക്കിളുകളും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്, അവ ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"11.8. സപ്ലിമെന്ററി ബില്ലിന്റെ പണമടവ്"

11.8.1 ഏതൊരു കക്ഷിക്കും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കായി മറ്റേ കക്ഷിക്ക് മേൽ ഒരു ബില്ല് ("സപ്ലിമെന്ററി ബില്ല്") നൽകാവുന്നതാണ്:

i. റീജിയണൽ എനർജി അക്കൗണ്ട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ക്രമീകരണങ്ങൾ (ബാധകമെങ്കിൽ);

ii. 5-ാം പട്ടികയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പാരാമീറ്ററുകളിൽ വരുന്ന മാറ്റത്തിനുള്ള താരിഫ് പണമടവ്; അല്ലെങ്കിൽ

iii. 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിൽവ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിയമമാറ്റം.

അത്തരം ബില്ലുകൾ മറ്റേ കക്ഷി അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

xxx xxx xxx

"11.8.3 ഏതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷി സപ്ലിമെന്ററി ബില്ല് തുക നൽകുന്നതിൽ ബില്ല് നൽകിയ തീയതി മുതൽ ഒരു മാസത്തിലധികം താമസം വരുത്തിയാൽ, 11.3.4 അനുച്ഛേദത്തിൽ പ്രതിമാസ ബില്ലുകൾക്ക് ബാധകമായ അതേ നിബന്ധനകളോടെ വൈകിയ പേയ്മെന്റിനുള്ള സർചാർജ് നൽകേണ്ടതാണ്."

18.17 അനുച്ഛേദം ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കുന്നു:

"18.17 പരോക്ഷമായോ അനുബന്ധമായോ ഉള്ള നഷ്ടങ്ങൾ ഇല്ല

വിൽക്കുന്നയാളുടെയും വാങ്ങുന്നയാളുടെയും ബാധ്യതകൾ ഈ കരാറിൽ വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ളവയിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഈ കരാറിൽ എന്ത് തന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, വാങ്ങുന്നയാളോ വിൽക്കുന്നയാളോ യാതൊരു

കാരണവശാലും പരോക്ഷമായോ അനുബന്ധമായോ ഉള്ള നഷ്ടങ്ങൾക്കോ നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി പരസ്പരം അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല."

5.ആത്യന്തികമായി, ഈ അപ്പീലിന്റെ ഫലം പി.പി.എകളിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ താഴെ നൽകുന്നു:

"13. 13-ാം അനുച്ഛേദം – നിയമമാറ്റം

13.1 നിർവ്വചനങ്ങൾ

ഈ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിൽ, താഴെ പറയുന്ന പദങ്ങൾക്ക് താഴെ പറയുന്ന അർത്ഥങ്ങളായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക:

13.1.1 "നിയമമാറ്റം" എന്നാൽ ബിഡ് സമർപ്പിക്കേണ്ട അവസാന തീയതിക്ക് ഏഴ് ദിവസം മുമ്പുള്ള തീയതിക്ക് ശേഷം സംഭവിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്:

(i) ഏതെങ്കിലും നിയമം നടപ്പിലാക്കുകയോ, പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയോ, സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പരിഷ്കരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്; (ii) ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഒരു യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയോ, ട്രൈബ്യൂണലോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനങ്ങളോ വരുത്തുന്ന മാറ്റം – എന്നാൽ അത്തരം കോടതിയോ ട്രൈബ്യൂണലോ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനമോ ആ നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ നിയമപരമായി അന്തിമ അധികാരമുള്ളതായിരിക്കണം; (iii) പ്രോജക്ടിന് ആവശ്യമായതോ ലഭിച്ചതോ ആയ സമ്മതപത്രങ്ങൾ ,

അംഗീകാരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ലൈസൻസുകൾ എന്നിവയിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ (വിൽക്കുന്നയാളുടെ വീഴ്ച മൂലമല്ലാതെ സംഭവിക്കുന്നത്) – ഇതിന്റെ ഫലമായി ഈ കരാറിലെ നിബന്ധനകൾ പ്രകാരം വിൽക്കുന്നയാൾ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് വൈദ്യുതി വിൽക്കുന്ന ബിസിനസ്സിൽ നിന്നുള്ള ചെലവിലോ വരുമാനത്തിലോ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിയമമാറ്റമായി കണക്കാക്കും.

എന്നാൽ താഴെ പറയുന്നവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടില്ല (i) വിൽക്കുന്നയാളുടെ ഷെയർഹോൾഡർമാർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുന്ന വരുമാനത്തിന്മേലോ ഡിവിഡന്റിന്മേലോ ഉള്ള വിത്ത്ഹോൾഡിംഗ് ടാക്സിൽ വരുന്ന മാറ്റം; അല്ലെങ്കിൽ (ii) ബന്ധപ്പെട്ട കമ്മീഷൻ യു.ഐ ചാർജ്ജുകളിലോ ഫ്രീക്വൻസി ഇന്റർവല്യുകളിലോ വരുത്തുന്ന മാറ്റം.

ഇൻകം ടാക്സ് നിയമം 80-IA വകുപ്പ് പ്രകാരം വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന പദ്ധതികൾക്ക് നൽകി വരുന്ന ആദായനികുതി ഇളവ് , പവർ സ്റ്റേഷന്റെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കൊമേഴ്സ്യൽ ഓപ്പറേഷൻ തീയതി വരെ നീട്ടിനൽകാൻ ഭാരത സർക്കാർ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം നീട്ടിനൽകാതിരിക്കൽ ഒരു 'നിയമമാറ്റമായി' കണക്കാക്കപ്പെടും (ഭാരത സർക്കാരിന്റെ “മെഗാ പവർ പ്രോജക്ട്” പദവി ലഭിച്ച പദ്ധതിയിൽ നിന്നും വൈദ്യുതി വിതരണം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിൽക്കുന്നയാൾക്ക് മാത്രമാണ് ഇത് ബാധകമാകുന്നത്).

13.1.2 “യോഗ്യതയുള്ള കോടതി” എന്നാൽ:

സുപ്രീം കോടതിയോ ഏതെങ്കിലും ഹൈക്കോടതിയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രോജക്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ വിധിന്യായം പറയാൻ അധികാരമുള്ള ഇന്ത്യയിലെ

ഏതെങ്കിലും ടൈബ്യൂണലോ സമാനമായ ജുഡീഷ്യൽ അല്ലെങ്കിൽ ക്വാസി-ജുഡീഷ്യൽ സംവിധാനമോ ആണ്.

13.2 നിയമമാറ്റത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയും തത്വങ്ങളും

ഈ 13-ാം അനുച്ഛേദം പ്രകാരം നിയമമാറ്റത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതം നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, നിയമമാറ്റത്താൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഈ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പരിധി വരെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവുകളിലൂടെ, അത്തരം നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ , അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്ന തത്വത്തിന് കക്ഷികൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്.

എ) നിർമ്മാണ കാലയളവ്

ഏതെങ്കിലും നിയമമാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി, പ്രോജക്ടിന്റെ മൂലധന ചെലവിൽ വരുന്ന വർദ്ധനവോ കുറവോ താരിഫിനെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്ന് താഴെ പറയുന്ന ഫോർമുലയിലൂടെ തീരുമാനിക്കും:

കരാർ കാലാവധിയിലുടനീളം പ്രോജക്ടിന്റെ മൊത്തം മൂലധന ചെലവിൽ, കരാർ ചെയ്ത ശേഷിയുടെ ഓരോ 8,90,00,000 രൂപയുടെയും (എട്ട് കോടി തൊണ്ണൂറ് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) വർദ്ധനവിനോ കുറവിനോ അനുസരിച്ച്, ക്വോട്ട് ചെയ്ത കപ്പാസിറ്റി ചാർജുകളിൽ വരുത്തുന്ന വർദ്ധനവ്/കുറവ് എന്നത് ക്വോട്ട് ചെയ്ത കപ്പാസിറ്റി ചാർജിന്റെ പൂജ്യം പോയിന്റ് രണ്ട് രണ്ട് ഏഴ് (0.227%) ശതമാനത്തിന് തുല്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിയമമാറ്റം മൂലമുണ്ടായ ആഘാതം

സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മൂലധന ചെലവിൽ വന്ന അത്തരം വർദ്ധനവ്/കുറവ് സംബന്ധിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ വിൽക്കുന്നയാൾ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്. തർക്കമുണ്ടായാൽ, 17-ാം അനുച്ഛേദം ബാധകമായിരിക്കും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ നഷ്ടപരിഹാരം ഇരുപക്ഷത്തിനും നൽകേണ്ടത്, ആകെ വർദ്ധനവ്/കുറവ് 8,90,00,000 രൂപയിൽ (എട്ട് കോടി തൊണ്ണൂറ് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) കവിയുന്ന തീയതി മുതൽ മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ബി) പ്രവർത്തന കാലയളവ്

നിയമമാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി, വിൽക്കുന്നയാളുടെ വരുമാനത്തിലോ ചെലവിലോ ഉണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവിനോ കുറവിനോ ഉള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ബന്ധപ്പെട്ട കമ്മീഷൻ തീരുമാനിക്കുകയും, കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയും ചെയ്യും. ഈ തീരുമാനം ഇരുപക്ഷത്തിനും ബാധകമായിരിക്കും (നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ അവകാശങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി). എന്നാൽ, വിൽക്കുന്നയാളുടെ വരുമാനത്തിലോ ചെലവിലോ ഉണ്ടായ വർദ്ധനവ്/കുറവ് ഒരു കരാർ വർഷത്തിൽ ആകെ 'ലെറ്റർ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റിന്റെ' 1 ശതമാനത്തിന് തുല്യമായ തുകയിൽ കൂടുതൽ ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ മേൽപ്പറഞ്ഞ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതുള്ളൂ.

13.3 നിയമമാറ്റം അറിയിക്കൽ

13.3.1 13.2 അനുച്ഛേദം അനുസരിച്ച് വിൽക്കുന്നയാളെ ഒരു നിയമമാറ്റം ബാധിക്കുകയും, ഈ അനുച്ഛേദം പ്രകാരം നിയമമാറ്റത്തിനുള്ള ആനുകൂല്യം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത നിയമമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞാലുടൻ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമായി അറിയേണ്ട

സാഹചര്യമുണ്ടായാലുടൻ, അത് വാങ്ങുന്നയാളെ നോട്ടീസ് വഴി അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

13.3.2 13.3.1 അനുച്ഛേദത്തിൽഎന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നാലും, ഒരു നിയമമാറ്റം വിൽക്കുന്നയാൾക്ക് ഗുണകരമായ രീതിയിലാണ് ബാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അത് ഈ 13.3.2 അനുച്ഛേദം പ്രകാരം വാങ്ങുന്നയാളെ അറിയിക്കാൻ വിൽക്കുന്നയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഈ കരാറിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാതെ തന്നെ, വാങ്ങുന്നയാളെ വിവരം അറിയിക്കുക എന്നത് ഒരു പ്രധാന ബാധ്യതയാണ്. വിൽക്കുന്നയാൾ ഇപ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് വിൽക്കുന്നയാൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകാനുള്ള അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

13.3.3 13.3.2 അനുച്ഛേദം പ്രകാരം നൽകുന്ന ഏതൊരു നോട്ടീസിലും മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം താഴെ പറയുന്നവയുടെ കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം: (എ) നിയമമാറ്റം; കൂടാതെ (ബി) 13.2 അനുച്ഛേദത്തിൽസൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിൽക്കുന്നയാളെ എപ്രകാരം ബാധിക്കുന്നു എന്നത്.

13.4 നിയമമാറ്റം മൂലമുള്ള താരിഫ് ക്രമീകരണ പണമടവ്

13.4.1 13.2 അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമായി, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെക്രമീകരണം താഴെ പറയുന്ന തീയതികൾ മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും:

(i) നിയമം സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പുനർനിയമിക്കുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്ത തീയതി മുതൽ അല്ലെങ്കിൽ നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(ii) നിയമമാറ്റം എന്നത് നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വന്ന മാറ്റം കാരണമാണെങ്കിൽ, യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ ഉത്തരവ്/വിധിന്യായം വന്ന തീയതി മുതൽ.

13.4.2 നിയമമാറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പണമടവ് 11.8 അനുച്ഛേദത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം സപ്ലിമെന്ററി ബില്ലിലൂടെയായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കരാർ പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമമാറ്റം കാരണം താരിഫിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരികയാണെങ്കിൽ, അത്തരം മാറ്റത്തിന് ശേഷം വിൽക്കുന്നയാൾ സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രതിമാസ ഇൻവോയ്സിൽ മാറ്റം വരുത്തിയ താരിഫ് കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

6. നിയമമാറ്റം എന്നത് ഒരു നിയമം സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പുനർനിയമിക്കുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വഴിയാണെങ്കിൽ, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെക്രമീകരണം ആ നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ തന്നെ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമെന്ന് 13.4.1 അനുച്ഛേദം [4.1 ഉപവ്യവസ്ഥയുടെ (i) ഉപവ്യവസ്ഥ കാണുക] വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിന് വിപരീതമായി, ഒരു കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ വിധിന്യായത്തിലൂടെ നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വന്ന മാറ്റം കാരണമാണ് നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായതെങ്കിൽ, ആ കേസ് 4.1 ഉപവ്യവസ്ഥയുടെ (ii)-ാം ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടും. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവ് ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ ഉത്തരവ്/വിധിന്യായം വന്ന തീയതി മുതൽ മാത്രമേ പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയുള്ളൂ. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാന

കാര്യം 13.4.1 അനുച്ഛേദം എന്നത് പി.പി.എകളിലെ 13.2 അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമാണ് എന്നതാണ്.

7. 13.2 അനുച്ഛേദം എന്നത് അത്തരം നിയമമാറ്റങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന കക്ഷിക്കുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പാക്കുന്ന ഒരു ആന്തരികമായ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വമാണ്. ഇത് പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവുകളിലൂടെ, അത്തരം നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ, അതേ നിലയിലേക്ക് അവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഈ ഉപവ്യവസ്ഥ വഴി ഒരു നിയമപരമായ സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും സിവിൽ നിയമത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷന്റെ ആനുകൂല്യം ആ കക്ഷിക്ക് നൽകുകയും വേണം എന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, 13.2 അനുച്ഛേദം ഇത്തരം റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനെ രണ്ട് പ്രത്യേക കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാലഘട്ടം "നിർമ്മാണ കാലയളവ്" ആണ്. ഇതിൽ താരിഫിലെ മൂലധന ചെലവിൽ വരുന്ന വർദ്ധനവോ കുറവോ ഒരു പ്രത്യേക ഫോർമുലയ്ക്ക് വിധേയമായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിയമമാറ്റം മൂലമുണ്ടായ ആഘാതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മൂലധന ചെലവിൽ വന്ന അത്തരം വർദ്ധനവ്/കുറവ് സംബന്ധിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ വിൽക്കുന്നയാൾ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് നൽകണം. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തർക്കമുണ്ടായാൽ, പി.പി.എയിലെ 17-ാം അനുച്ഛേദം പ്രകാരമുള്ള തർക്കപരിഹാര സംവിധാനത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. മൊത്തം വർദ്ധനവ്/കുറവ് കരാറിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തുക കവിയുന്ന തീയതി മുതൽ മാത്രമേ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതുള്ളൂ എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

8. "പ്രവർത്തന കാലയളവ്" സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിൽക്കുന്നയാളുടെ വരുമാനത്തിലോ ചെലവിലോ ഉണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവോ കുറവോ കണക്കാക്കി അതിനുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ബന്ധപ്പെട്ട കമ്മീഷൻ തീരുമാനിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ

നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടെയും, ഒരു കരാർ വർഷത്തിൽ ലെറ്റർ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റിന്റെ ആകെ തുകയുടെ 1 ശതമാനത്തിന് തുല്യമായ തുകയിൽ കൂടുതൽ വരുമാന നഷ്ടമോ അധികച്ചെലവോ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ഈ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതുള്ളൂ. അതിനാൽ, 13.2 അനുച്ഛേദം വായിക്കുന്നതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നത് ഉപവ്യവസ്ഥ (a), (b) എന്നിവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിശ്ചിത പരിധി ലംഘിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നത് എന്നാണ്. നിലവിലുള്ള കേസ് (b) ഉപവ്യവസ്ഥയിലെ ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധി ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. നിയമമാറ്റത്തിന്മേൽ ആനുകൂല്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള രീതി പിന്നീട് പി.പി.എയിലെ 13.3 അനുച്ഛേദത്തിൽപ്രതിപാദിക്കുന്നു.

9. 2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.6190-ൽ, പി.പി.എയിലെ 13.4 അനുച്ഛേദം ഇപ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു:

"13.4 നിയമമാറ്റം മൂലമുള്ള താരിഫ് ക്രമീകരണ പണമടവ്

13.4.1 13.2 അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമായി, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം താഴെ പറയുന്ന തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും:

(എ) നിയമം സ്വീകരിക്കുകയോ, വിളംബരം ചെയ്യുകയോ, ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ, പുനർനിയമിക്കുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്ത തീയതി മുതൽ അല്ലെങ്കിൽ നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) നിയമമാറ്റം എന്നത് നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വന്ന മാറ്റം കാരണമാണെങ്കിൽ, യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന്റെയോ ഉത്തരവ്/വിധിന്യായം വന്ന തീയതി മുതൽ.

(സി) 13.1.1 അനുച്ഛേദം പ്രകാരം നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായതിനെത്തുടർന്ന് ആഘാതം ഉണ്ടായ തീയതി മുതൽ.

13.4.2 നിയമമാറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പണമടവ് 11.8 അനുച്ഛേദത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം സപ്ലിമെന്ററി ബില്ലിലൂടെയായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കരാർ പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമമാറ്റം കാരണം താരിഫിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരികയാണെങ്കിൽ, അത്തരം മാറ്റത്തിന് ശേഷം വിൽക്കുന്നയാൾ സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രതിമാസ ഇൻവോയ്സിൽ മാറ്റം വരുത്തിയ താരിഫ് കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്."

2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.5865-ൽ പി.പി.എയിൽ (സി) ഉപവ്യവസ്ഥ ഇല്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നിലവിലുള്ള കേസ് 13.4.1 അനുച്ഛേദത്തിന്റെ (i) ഉപവ്യവസ്ഥ-ൽ [അല്ലെങ്കിൽ (എ)] ഉപവ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്ന് നമ്മൾ കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, (ബി), (സി) എന്നീ ഉപവ്യവസ്ഥകൾക്ക് ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ പ്രസക്തിയില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

10. അതിനാൽ, 13-ാം അനുച്ഛേദം പൂർണ്ണമായി വായിക്കുമ്പോൾ എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം എന്തെന്നാൽ, 13.2 അനുച്ഛേദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം 06.04.2015, 16.02.2016 തീയതികളിലെ ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകളിലൂടെ നികുതി ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ച തീയതി മുതൽ ആയിരിക്കണം. അതിനാൽ, ഈ കേസ് 13.4.1 ആർട്ടിക്കിളിന്റെ (i)-ാം ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്ഥിതി ഇതാകയാൽ, നൽകിയിരുന്ന ഇളവുകൾ പിൻവലിച്ച തീയതി മുതൽ തന്നെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിലെ ക്രമീകരണം നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സാഹചര്യം ഇതായിരിക്കെ, താരിഫിലെ

അത്തരം മാറ്റത്തിന് ശേഷം വിൽക്കുന്നയാൾ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രതിമാസ ഇൻവോയിസുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയ താരിഫ് കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഇളവ് വിജ്ഞാപനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവിൽ ക്രമീകരണം ലഭിക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇവിടെ 13.2 അനുച്ഛേദത്തിലെ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വം പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും; കാരണം, 04.05.2017-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ മാത്രമാണ് 01.04.2015 മുതൽ നിലവിൽ വന്ന നിയമമാറ്റം മൂലമുണ്ടായ അധികച്ചെലവ് ചെയ്യാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് സി.ഇ.ആർ.സി വിധിച്ചത്. ഇപ്രകാരമായതിനാൽ, പി.പി.എയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും പൊതുവായ നീതിയുക്തമായ തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എതിർകക്ഷികൾ ഈ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തുക ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റായിരിക്കും. 'കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ്' എന്ന നിലയിലുള്ള ഈ തുക പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദവുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമായതുകൊണ്ട്, അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വിധിയിൽ ഇടപെടാൻ ഞങ്ങൾ കാരണങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ല.

11.ഇനി ഇരുഭാഗത്തെയും അഭിഭാഷകർ ഉദ്ധരിച്ച ചില വിധിന്യായങ്ങളിലേക്ക് വരാം. **സൗത്ത് ഈസ്റ്റേൺ കോൾഫീൽഡ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശും മറ്റുള്ളവരും,** (2003) 8 എസ്.സി.സി 648 എന്ന കേസിൽ, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്വാഭാവിക നീതി പ്രകാരം പലിശ നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും ഇപ്രകാരം നിഗമനത്തിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു:

"24. അതിനാൽ, നിയമത്തിലോ ഇരു കക്ഷികളും തമ്മിൽ ഏർപ്പെട്ട കരാറിലോ വിലക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, വർദ്ധിപ്പിച്ച റോയൽറ്റി തുക

ഉപഭോക്താക്കൾ/വാങ്ങുന്നവർ നൽകാതിരുന്ന കാലയളവിലേക്ക് പലിശ സഹിതം കോൾഫീൽഡ്സിന് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാതിരിക്കാൻ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല; ഈ റോയൽറ്റി എന്നത് ധാതുക്കളുടെ വിലയുടെ ഭാഗമാണ്. കോൾഫീൽഡ്സ് തന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള തുകയ്ക്ക് സ്റ്റേറ്റിന് പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്നത് പലിശ അനുവദിക്കുന്നതിനെ കൂടുതൽ ന്യായീകരിക്കുന്നു. കോൾഫീൽഡ്സ് സ്റ്റേറ്റിന് പലിശ നൽകേണ്ടി വരികയും, എന്നാൽ ആ പണം യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈവശം വെച്ചിരുന്ന ഉപഭോക്താക്കൾ/വാങ്ങുന്നവർ പലിശ നൽകുന്ന ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് നീതിയുടെ ലംഘനമായിരിക്കും."

ശ്രീ. ഗിരി വാദിച്ചത്, പി.പി.എയിലെ 18.17 അനുച്ഛേദം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ വിധിന്യായത്തിലെ തത്വങ്ങൾ നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ്. വിൽക്കുന്നയാളുടെയും വാങ്ങുന്നയാളുടെയും ബാധ്യതകൾ ഈ കരാറിൽ വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ളവയിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഒരു സാഹചര്യത്തിലും പരോക്ഷമായോ അനുബന്ധമായോ ഉള്ള നഷ്ടങ്ങൾക്കായി അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും 18.17 അനുച്ഛേദം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ, 'കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ്' എന്ന അവകാശവാദം പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതാണെന്ന് നമ്മൾ കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിന് ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ പ്രസക്തിയില്ല.

12. ശ്രീ. ഗിരി **നാഷണൽ തെർമൽ പവർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് (മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്)** എന്ന കേസിലും വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു. അതിൽ **സൗത്ത് ഈസ്റ്റേൺ കോൾഫീൽഡ്സ് (മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്)** എന്ന കേസിനെ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വേർതിരിച്ച് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു:

"25. ഈ കാര്യത്തിൽ, സൗത്ത് ഈസ്റ്റേൺ കോൾഫീൽഡ്സിലെ [(2003) 8 എസ്.സി.സി 648] അവകാശവാദം പ്രധാനമായും 1930-ലെ ഗുഡ്സ് വില്പന

നിയമത്തിലെ 61-ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് തന്നെ നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കുള്ള പലിശ നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ബാധ്യതകൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അത് നൽകാത്തതിനാലാണ് പലിശ നൽകേണ്ടി വന്നത്. കൂടാതെ, പലിശ നൽകുന്നതിനെതിരെ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിൽ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നിലവിലെ കേസിൽ, 1999-ലെ 79(2) റെഗുലേഷന്റെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, അന്തിമ താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് വരെ നിലവിലുള്ള താരിഫ് തന്നെ ഈടാക്കാൻ വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന കമ്പനിയെ അനുവദിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പലിശ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 2004-ലെ റെഗുലേഷൻ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ പിന്നീട് പലിശ ഏർപ്പെടുത്തി എന്നത് തന്നെ, മുൻപ് പലിശ നൽകേണ്ടതില്ലായിരുന്ന എന്ന സാഹചര്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്."

13. നമ്മൾ മുകളിൽ കണ്ടെത്തിയത് പോലെ, പി.പി.എയിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദം കാരിയിംഗ് കോസ്റ്റ് നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ, ഈ വിധിന്യായം 1999-ലെ 'കേന്ദ്ര വൈദ്യുതി നിയന്ത്രണ കമ്മീഷൻ (കച്ചവടനടത്തിപ്പ്) നിയന്ത്രണങ്ങളിലെ 79(2) എന്ന നിയന്ത്രണവ്യവസ്ഥയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. അതിനാൽ, ഈ വിധിന്യായവും നിലവിലെ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ല.

14. **ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഫോർ എൻവിറോ-ലീഗൽ ആക്ഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും,** (2011) 8 എസ്.സി.സി 161 എന്ന കേസിൽ, ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ വിജയിച്ച കക്ഷിക്ക് അവർക്ക് അർഹതപ്പെട്ട തുക ലഭിക്കാത്തതിന് റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ വഴി നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതില്ലേ എന്നതായിരുന്നു ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുണ്ടായിരുന്നത്. പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ

റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി 197 ഖണ്ഡികയിൽ ചില തത്വങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധിന്യായത്തിനും നിലവിലെ കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ പ്രസക്തിയില്ല, കാരണം ഇത് പി.പി.എകളിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

15. ശ്രീ. ഗിരി അടുത്തതായി ആധാരമാക്കിയ വിധിന്യായം **ഓൾ ഇന്ത്യ പവർ എഞ്ചിനീയർ ഫെഡറേഷനും മറ്റുള്ളവരും v. സാസൻ പവർ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും, (2017) 1 എസ്.സി.സി 487** എന്നതായിരുന്നു. ഇലക്ട്രിസിറ്റി നിയമത്തിലെ 63-ാം വകുപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഉപഭോക്തൃ താല്പര്യത്തെയും അതുവഴി പൊതുതാൽപ്പര്യത്തെയും ബാധിക്കുന്ന ഭേദഗതി ചെയ്ത താരിഫുകൾ കമ്മീഷന് മാത്രമേ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും, അതിനാൽ പി.പി.എ പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ഉപഭോക്തൃ താല്പര്യത്തെ ബാധിക്കുമെങ്കിൽ അത് കമ്മീഷന്റെ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാകണമെന്നും ഈ വിധിയിലെ 31-ാം ഖണ്ഡികയെ മുൻനിർത്തി അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. എന്നാൽ ഈ വിധിന്യായം നിലവിലെ കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ എങ്ങനെയാണ് ബാധകമാകുന്നത് എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല, കാരണം ഇവിടെ നമ്മൾ പി.പി.എകളിലെ 13-ാം അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്.

16. അവസാനമായി, ഈ കോടതിയുടെ **എനർജി വാച്ച്ഡോഗ് v. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനും മറ്റുള്ളവരും, (2017) 14 എസ്.സി.സി 80** എന്ന വിധിന്യായവും ആധാരമാക്കിയിരുന്നു. ഈ വിധിന്യായത്തിൽ മൂന്ന് പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയും തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്; അതിലൊന്ന് പി.പി.എയിലെ നിയമമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇന്തോനേഷ്യൻ നിയമത്തിലെ മാറ്റം പി.പി.എകളിലെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രകാരം 'നിയമമാറ്റമായി'

കണക്കാക്കാനാവില്ലെന്ന് വിധിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി 13.2 ഉപവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പരാമർശിച്ചു:

> "57. ..... സ്ഥിതി ഇതാകയാൽ, ഇന്ത്യൻ കൽക്കരി സംഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കോൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും മറ്റ് ഇന്ത്യൻ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുമുള്ള വിതരണം കുറയുന്ന പക്ഷം, നിയമമാറ്റത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അത്തരം നിയമമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ കക്ഷി ഏത് സാമ്പത്തിക നിലയിലാകുമായിരുന്നുവോ അതേ നിലയിലേക്ക് പ്രതിമാസ താരിഫ് പണമടവുകളിലൂടെ അവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്ന തത്വത്തിന് കക്ഷികൾ മുൻഗണന നൽകണമെന്ന് ഈ രേഖകളോടൊപ്പം വായിക്കാവുന്ന പി.പി.എയിലെ ഉപവ്യവസ്ഥ 13.2 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു....."

ചെലവിലുണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവോ കുറവോ കണക്കാക്കി നഷ്ടപരിഹാരം സി.ഇ.ആർ.സി നിശ്ചയിക്കുമ്പോഴും, ഉപവ്യവസ്ഥ 13.2-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണറി തത്വം എപ്പോഴും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ് എന്നതാണ് ഈ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് സംശയരഹിതമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു കാര്യം.

17. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീലുകൾ തള്ളുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീലുകൾ തള്ളി .